

bruket ved den i Anledning af Jordkøb skete Forøgelse af Besætning og Inventarium. Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem, da han havde faaet denne Skrivelse, havde sendt den tilbage og beklaget sig derover; men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Forholdet er dette, at man fra Ministeriets Side gik ud fra, at der her ikke alene var Tale om en Værdiforøgelse. Cirkulæret skulde altsaa forstaaes paa den Maade, at naar en Mand f. Eks. for 3—4 Aar siden havde en Besætning paa 2 Køer, og disse var regnet til en Værdi af 500 Kr., og de samme Køer nu maaske blev sat til 1,800 Kr., forelaa der vel en Forøgelse af Værdien af Besætningen, men ikke en Forøgelse af selve Besætningen. Det, man gaar ud fra, er altsaa, at ligesom Jordarealet skal forøges og Bygningerne skal forøges, maa man ogsaa kræve, at Besætningen forøges, det vil sige i Tal og ikke alene i Værdi, navnlig da, som Forholdene er i Øjeblikket. Jeg ved ikke rigtig, hvordan det her forholder sig; jeg er maaske ikke saa uenig med det ærede Medlem endda. Det ærede Medlem (Ovesen) burde have sendt Skrivelsen tilbage og gjort opmærksom paa, at han mente, at man ikke fuldt korrekt havde opfyldt § 13, 2det Stykke. Men ogsaa om dette Spørgsmaal kan man jo nærmere forhandle i Udvalg.

Det samme ærede Medlem ankede lidt over Bestemmelserne i § 3 e. og var ikke helt tilfreds med, at vedkommende skal have ernæret sig ved Landarbejde mindst 4 Aar efter sit 18. Aar. Det ærede Medlem var ikke tilfreds dermed og har maaske heller ikke været det, da vi vedtog det sidst. Jeg er imidlertid ganske uenig med ham i denne Opfattelse. Jeg tror ikke, det er rigtigt, at man her ligesom antyder, at man vil lægge Sten i Vejen for, at de Folk, som i sin Tid vandrede ind til Byerne, faar let Adgang til at vende tilbage til Landet. Jeg vil, hvis jeg kan, og det tror jeg jeg kan, skaffe den Statistik til Veje, som det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) ønskede, og det er min Opfattelse, at man ikke gennem en saadan Statistik vil kunne paa-vise, at det er de daarlige Folk, der kommer tilbage fra Byerne, og at disse er daarligere, end Folk undertiden er ude paa Landet. Der er de heller ikke lige gode allesammen. Men det er jo meget vanskeligt at sigte disse Folk.

Den Bemærkning, som det samme ærede Medlem gjorde med Hensyn til Retsskriverne, at de var lidt sene i Vendingen med at skaffe Dokumenterne ting-

læst og ekspederet, skal jeg lade gaa videre til min Kollega Justitsministeren. Det ærede Medlem kom jo dernæst ind paa, at det vilde gøre Ekspeditionerne kortere, hvis denne Lov ikke sorterede under 2 Ministerier. Derom er der ganske sikkert ingen Tvivl, og naar det ærede Medlem antydede, at han ønskede, at Sagen alene sorterede under Landbrugsministeriet, kan jeg selvfølgelig deri sympatisere med det ærede Medlem. Men det er maaske en Ting, vi i Øjeblikket ikke faar noget syndeligt ud af at drøfte. Jeg vil dog gerne forhandle med min Kollega Finansministeren derom, og jeg vil her udtale, at det ogsaa er mit Ønske, hvis det er muligt, at faa Loven til at sortere alene under Landbrugsministeriet, thi jeg tror ikke, at denne Deling mellem forskellige Ministerier er nødvendig. Jeg tror, at den i høj Grad sinker, og at der ogsaa derved i mange Tilfælde opstaar Misforstaaelser.

Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) omtalte et helt nyt Princip, han gerne ønskede drøftet under Forhandlingerne om dette Lovforslag, og dersom der er den mindste Mulighed for, at man kan naa til Enighed om at gøre den Ret-telse i § 6, som det ærede Medlem antydede, skal jeg være meget villig til at medvirke dertil. Den Mulighed mener jeg ikke er udelukket, at man kunde opnaa Enighed derom, thi Vanskelighederne er efter min Mening ikke særlig store. Men jeg ved godt — det ser man af Landbokommissionens Betænkning —, at der ikke er Enighed i Kommissionen; og skal vi til at drøfte Spørgsmaalet, og det da viser sig, at den samme Uenighed er til Stede i Rigsdagens Ting, siger det sig selv, at i saa Fald kommer man ikke langt med denne Forhandling. Jeg er imidlertid meget glad over, at det ærede Medlem fremsatte disse Bemærkninger, da det ogsaa er mit Ønske, at en saadan Forhandling kunde føre til et Resultat. Og jegersaa meget mere glad over, at det ærede Medlem har nævnt dette, som jeg for Øjeblikket har liggende et Lovforslag, som det endnu ikke er lykkedes mig at finde den tilstrækkelige Enighed om indenfor selve Ministeriet, saa at det har kunnet fremsættes for dette høje Ting. Der kan dog muligvis senere naas en saadan Enighed, og saa kan vi atter her drøfte dette Forhold.

Der vilde efter min Mening være vundet overordentlig meget, hvis man, som det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) var inde paa, kunde dele Præstegaardene,